

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
LAILA MEDINA
prednesené 15. decembra 2022¹

Vec C-772/21

UAB „Brink’s Lithuania“

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana eura pred falšovaním – Nariadenie (ES) č. 1338/2001 – Článok 6 ods. 1 – Poskytovatelia platobných služieb, ktorých predmetom činnosti je spracovávanie a distribúcia bankoviek verejnosti – Výklad článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 – Odhaľovanie neupotrebitelných eurobankoviek – Automatická kontrola upotrebitelnosti – Minimálne štandardy uverejnené na internetovej stránke ECB, ktoré sú podľa potreby menené a dopĺňané – Osobná pôsobnosť – Rozsah povinností spracovateľov peňazí – Záväznosť– Zásada právnej istoty“

I. Úvod

1. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rozhodnutia ECB/2010/14², v ktorom sa stanovujú spoločné pravidlá a postupy kontroly pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001³.

2. Návrh bol predložený v kontexte konania medzi spoločnosťou UAB „Brink’s Lithuania“ (ďalej len „Brink’s Lithuania“)⁴ na jednej strane a Lietuvos bankas (Banka Litvy) na strane druhej týkajúceho sa rozhodnutia⁵, ktorým Národná banka Litvy nariadila spoločnosti Brink’s Lithuania, aby zabezpečila, že miera tolerancie v jej zariadeniach na spracovávanie bankoviek pri automatickej kontrole upotrebitelnosti eurobankoviek na účely ich opätovného vrátenia do obehu neprekročí 5 %.

¹ Jazyk prednesu: angličtina.

² Rozhodnutie Európskej centrálnej banky zo 16. septembra 2010 o kontrole pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek a ich opätovnom vrátení do obehu (ECB/2010/14) (2010/597/EÚ) (Ú. v. EÚ L 267, 2010, s. 1), zmenené rozhodnutím Európskej centrálnej banky zo 7. septembra 2012 (ECB/2012/19) (2012/507/EÚ) (Ú. v. EÚ L 253, 2012, s. 19) (ďalej len „rozhodnutie ECB/2010/14“).

³ Nariadenie Rady z 28. júna 2001 stanovujúce opatrenia nevyhnutné na ochranu eura proti falšovaniu (Ú. v. ES L 181, 2001, s. 6; Mim. vyd. 19/004, s. 152), zmenené nariadením Rady (ES) č. 44/2009 z 18. decembra 2008 (Ú. v. EÚ L 17, 2009, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 1338/2001“).

⁴ Brink’s Lithuania koná v prejednávanej veci ako právny nástupca spoločnosti UAB „G4S Lietuva“.

⁵ Rozhodnutie č. V2019/(30.90)-394-I z 28. februára 2019 s názvom Príkaz určený spoločnosti UAB „G4S Lietuva“ (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

3. Súdny dvor je v prejednávanej veci vyzvaný, aby určil, či sa článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, a konkrétne minimálne štandardy, ktoré stanovila Európska centrálna banka (ECB) pre automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek a na ktoré sa v uvedenom ustanovení odkazuje, vzťahujú na spracovateľov peňazí. Ak sa nevzťahujú, musí Súdny dvor následne preskúmať, či článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v spojení s článkom 3 ods. 5 toho istého rozhodnutia bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, podľa ktorého majú spracovatelia peňazí povinnosť dodržiavať tieto minimálne štandardy. Na záver sa vnútroštátny súd pýta, či sú minimálne štandardy ECB a článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vzhľadom na zásadu právnej istoty a článok 297 ods. 2 ZFEÚ platné, a teda právne záväzné.

II. Právny rámec

A. Právo Európskej únie

1. Nariadenie č. 1338/2001

4. V nariadení č. 1338/2001 sa stanovujú opatrenia potrebné so zreteľom na to, aby sa eurobankovky a mince uvádzali do obehu takým spôsobom, že budú chránené pred falšovaním.⁶

5. V článku 6 nariadenia č. 1338/2001, nazvanom „Povinnosti úverových inštitúcií, ktoré sa podieľajú na spracovávaní a distribúcii bankoviek a mincí verejnosti“, sa v odseku 1 a 2 stanovuje:

„1. Úverové inštitúcie a v rámci svojej platobnej činnosti iní poskytovatelia platobných služieb, ako aj všetky ďalšie hospodárske subjekty, ktoré sa podieľajú na spracovávaní a distribúcii bankoviek a mincí verejnosti, vrátane:

...

– [prepravcov] peňazí,

...

sú povinné ubezpečiť sa o pravosti bankoviek a mincí, ktoré prijímajú a majú v úmysle vrátiť do obehu, a zabezpečiť detekciu falzifikátov.

V prípade eurobankoviek sa takáto kontrola vykonáva v súlade s postupmi stanovenými ECB...

Inštitúcie a hospodárske subjekty uvedené v prvom pododseku sú povinné stiahnuť z obehu všetky eurobankovky a euromince, ktoré prijali a o ktorých vedia alebo majú dostatočný dôvod sa domnievať, že sú sfalšované. Bezodkladne ich odovzdajú príslušným štátnym orgánom.

...

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na to, aby inštitúcie uvedené v odseku 1, ktoré nespĺnia svoje povinnosti podľa zmieneného odseku, boli podrobené účinným, primeraným a odrádzajúcim postihom.“

⁶ Článok 1 nariadenia č. 1338/2001.

2. Rozhodnutie ECB/2010/14

6. V odôvodnení 2 rozhodnutia ECB/2010/14 sa stanovuje:

„S cieľom chrániť integritu eurobankoviek a umožniť odhalenie falzifikátov sa musia eurobankovky v obehu udržiavať v dobrej kvalite, aby sa zabezpečila ľahká a spoľahlivá kontrola ich pravosti, a preto sa musí kontrolovať ich upotrebitelnosť. Okrem toho sa musia eurobankovky, pri ktorých existuje podozrenie, že ide o falšované bankovky, rýchlo odhaliť a odovzdať príslušným vnútroštátnym orgánom.“

7. V článku 1 rozhodnutia ECB/2010/14 s názvom „Rozsah pôsobnosti“ sa stanovuje:

„Týmto rozhodnutím sa ustanovujú jednotné pravidlá a postupy pre kontrolu pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek a pre ich opätovné vrátenie do obehu v súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia [č. 1338/2001].“

8. V článku 2 tohto rozhodnutia, nazvanom „Vymedzenie pojmov“, sa stanovuje:

„Na účely tohto rozhodnutia:

1. ‚NCB‘ sa rozumie národná centrálna banka členského štátu, ktorého menou je euro.
2. ‚Spracovateľmi peňazí‘ sa rozumejú inštitúcie a hospodárske subjekty uvedené v článku 6 ods. 1 nariadenia [č. 1338/2001].
3. ‚Opätovným vrátením do obehu‘ sa rozumie konanie spracovateľov peňazí, ktorým priamo alebo nepriamo vracajú do obehu eurobankovky, ktoré prijali buď od verejnosti ako platbu alebo ako vklad na bankový účet, alebo od iného spracovateľa peňazí.
4. ‚Zariadením na spracovávanie bankoviek‘ sa rozumie zariadenie ovládané klientmi alebo zariadenie ovládané personálom vymedzené v prílohe I.
5. ‚Typom zariadenia na spracovávanie bankoviek‘ sa rozumie zariadenie na spracovávanie bankoviek, ktoré možno odlíšiť od ostatných zariadení na spracovávanie bankoviek vymedzených v prílohe I.
6. ‚Jednotnými skúšobnými postupmi‘ sa rozumejú skúšobné postupy stanovené ECB, ktoré uplatňujú NCB s cieľom otestovať typy zariadení na spracovávanie bankoviek.

...

11. ‚Neupotrebitelnými eurobankovkami‘ sa rozumejú eurobankovky, ktoré sa vyhodnotili ako nevhodné na opätovné vrátenie do obehu na základe kontroly upotrebitelnosti podľa článku 6.

...“

9. V článku 3 rozhodnutia ECB/2010/14 s názvom „Všeobecné zásady“ sa v odsekoch 1 a 3 až 5 stanovuje:

„1. Spracovatelia peňazí vykonávajú svoju povinnosť kontrolovať pravosť a upotrebitelnosť eurobankoviek v súlade s postupmi ustanovenými v tomto rozhodnutí.

...

3. Kontrola pravosti a upotrebitelnosti sa uskutočňuje buď pomocou typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý úspešne preskúšala niektorá NCB, alebo manuálne kvalifikovaným personálom.

4. Eurobankovky možno prostredníctvom zariadení ovládaných klientmi alebo zariadení na výdaj peňazí opätovne vrátiť do obehu, len ak boli podrobené kontrole pravosti a upotrebitelnosti pomocou typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý úspešne preskúšala niektorá NCB, a boli vyhodnotené ako pravé a upotrebitelné...

5. Spracovatelia peňazí môžu začať prevádzkovať zariadenia ovládané personálom používané na kontrolu pravosti a upotrebitelnosti a zariadenia ovládané klientmi, len ak ich úspešne preskúšala niektorá NCB a boli uverejnené v zozname na internetovej stránke ECB v súlade s článkom 9 ods. 2 Tieto zariadenia sa používajú len pre nominálne hodnoty a série eurobankoviek, ktoré boli pre zodpovedajúce zariadenia uverejnené v zozname na internetovej stránke ECB, so štandardnými nastaveniami od výrobcu vrátane všetkých aktualizácií, ktoré boli úspešne preskúšané, ak sa NCB a spracovatelia peňazí nedohodli na prísnejších nastaveniach.“

10. V článku 6 rozhodnutia ECB/2010/14 s názvom „Odhaľovanie neupotrebitelných eurobankoviek“ sa v odsekoch 1 až 3 stanovuje:

„1. Manuálna kontrola upotrebitelnosti sa uskutočňuje v súlade s minimálnymi štandardmi ustanovenými v prílohe III.

2. Automatická kontrola upotrebitelnosti sa uskutočňuje prostredníctvom úspešne preskúšaného zariadenia na spracovávanie eurobankoviek v súlade s minimálnymi štandardmi, ktoré sú uverejnené na internetovej stránke ECB a podľa potreby menené a dopĺňané.

3. NCB môže po tom, ako informovala ECB, ustanoviť prísnejšie štandardy pre jednu alebo viaceré nominálne hodnoty eurobankoviek, ak je to odôvodnené napríklad zhoršením kvality eurobankoviek v obehu v príslušnom členskom štáte. Tieto prísnejšie štandardy sa uverejnia na internetovej stránke ECB.“

11. V článku 9 toho istého rozhodnutia, nazvanom „Jednotné skúšobné postupy Eurosystemu pre zariadenia na spracovávanie bankoviek“, sa v odsekoch 1 až 3 stanovuje:

„1. NCB preskúšavajú typy zariadení na spracovávanie bankoviek v súlade s jednotnými skúšobnými postupmi.

2. Všetky úspešne preskúšané typy zariadení na spracovávanie bankoviek sa uverejňujú v zozname na internetovej stránke ECB počas obdobia platnosti výsledkov testov, ako je uvedené v odseku 3. Typ zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý počas tohto obdobia nebude

schopný odhaľovať všetky falšované eurobankovky známe Eurosystému, sa vyčiarke zo zoznamu v súlade s postupom stanoveným ECB.

3. Ak sa typ zariadenia na spracovávanie bankoviek úspešne preskúšal, výsledky testov sú platné v celej eurozóne počas jedného roka od konca mesiaca, v ktorom sa testy uskutočnili, za predpokladu, že toto zariadenie bude počas tohto obdobia schopné odhaľovať všetky falšované eurobankovky známe Eurosystému.“

12. V článku 10 rozhodnutia ECB/2010/14 s názvom „Monitorovacia činnosť Eurosystému a nápravné opatrenia“ sa v odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. NCB sú v súlade s požiadavkami vnútroštátneho práva oprávnené: i) vykonávať v priestoroch spracovateľov peňazí kontroly na mieste vrátane neohlásených kontrol, aby overili ich zariadenia na spracovávanie bankoviek, najmä schopnosť týchto zariadení kontrolovať pravosť a upotrebitelnosť a zisťovať pôvod eurobankoviek, pri ktorých existuje podozrenie, že ide o falšované bankovky, ako aj eurobankoviek, ktorých pravosť nebola jednoznačne overená, až k majiteľovi účtu a ii) overovať postupy, ktorými sa riadi prevádzka a kontrola zariadení na spracovávanie bankoviek, nakladanie so skontrolovanými eurobankovkami a akákoľvek manuálna kontrola pravosti a upotrebitelnosti.

...

3. Ak NCB zistí u spracovateľa peňazí nesúlad s ustanoveniami tohto rozhodnutia, požiada od spracovateľa peňazí, aby do určitej lehoty prijal nápravné opatrenia. Až do odstránenia nesúladu môže NCB, ktorá požiadala o nápravu, v mene ECB zakázať spracovateľovi peňazí, aby nominálne hodnoty bankoviek daných sérií opätovne vracal do obehu. Ak k nesúladu došlo v dôsledku chyby typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, môže to viesť k vyčiarke tohto zariadenia zo zoznamu uvedenému v článku 9 ods. 2“

3. Rozhodnutie ECB/2012/19

13. Rozhodnutím ECB/2012/19 sa menilo rozhodnutie ECB/2010/14. V odôvodnení 3 rozhodnutia ECB/2012/19 sa konkrétne stanovuje:

„Minimálne štandardy pre automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek ustanovené v prílohe IIIa k rozhodnutiu ECB/2010/14 predstavujú požiadavky, ktoré sa týkajú funkcií zariadení na spracovávanie bankoviek. Zaujímavé sú preto len pre výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek a nemajú vplyv na postupy pri kontrole pravosti a upotrebitelnosti ustanovené v rozhodnutí ECB/2010/14, ktoré musia spracovatelia peňazí dodržiavať. Keďže nespádajú do pôsobnosti rozhodnutia ECB/2010/14, mali by byť minimálne štandardy na automatickú kontrolu upotrebitelnosti integrované medzi pravidlá a postupy pre testovanie zariadení na spracovávanie bankoviek, zber údajov a monitorovaciu činnosť.“

4. Usmernenie ECB/2010/NP16 a minimálne štandardy

14. V usmernení ECB/2010/NP16 sa stanovujú pravidlá a postupy testovania zariadení na spracovávanie bankoviek, zberu údajov a monitorovacej činnosti⁷.

15. V článku 2 usmernenia ECB/2010/NP16, nazvanom „Testovanie zariadení na spracovávanie bankoviek“, sa v odseku 1 stanovuje:

„Na žiadosť výrobcov NCB uskutočnia overovacie testovanie zariadení na spracovávanie bankoviek predtým, ako spracovatelia peňazí nainštalujú zariadenia na spracovávanie bankoviek, ako aj pri ich inštalácii. ...“

16. V článku 2a usmernenia ECB/2010/NP16 s názvom „Minimálne štandardy automatických kontrol upotrebitelnosti“ sa stanovuje:

„Minimálne štandardy automatických kontrol zariadení na spracovávanie bankoviek, na ktoré sa odkazuje v článku 6 rozhodnutia ECB/2010/14, sa určia prostredníctvom Euro systému stanoveného v prílohe IV k tomuto usmerneniu a zverejnia sa na internetovej stránke ECB.“

17. V prílohe IV k usmerneniu ECB/2010/NP16 sa uvádza:

„V tejto prílohe sa stanovujú minimálne štandardy automatického overovania eurových bankoviek prostredníctvom zariadení na spracovanie bankoviek.

Eurové bankovky, pri ktorých sa v rámci kontroly upotrebitelnosti zistí akékoľvek poškodenie v rámci nižšie stanovených požiadaviek, sú neupotrebitelné.

Prijateľná miera tolerancie pre kontroly upotrebitelnosti prostredníctvom zariadení na spracovanie bankoviek je 5 %. To znamená, že zariadenia môžu medzi upotrebitelné bankovky pri triedení nesprávne zaradiť najviac 5 % eurových bankoviek, ktoré nespĺňajú kritériá upotrebitelnosti.“

18. Obsah prílohy IV k usmerneniu ECB/2010/NP16 zverejnila ECB na svojej internetovej stránke s názvom „Minimálne štandardy automatického overovania eurových bankoviek prostredníctvom zariadení na spracovanie bankoviek“⁸.

B. Litovské právo

19. V článku 6 ods. 3 Lietuvos banko įstatymas (zákon o Národnej banke Litvy)⁹ sa stanovuje, že:

„Národná banka Litvy vykonáva dohľad nad tým, ako spracovatelia peňazí, t. j. inštitúcie uvedené v článku 6 ods. 1 nariadenia [č. 1338/2001] (ďalej len „spracovatelia peňazí“), plnia požiadavky uvedené v nariadení [č. 1210/2010¹⁰] a rozhodnutí ECB/2010/14 vzťahujúce sa na činnosti

⁷ Usmernenie Európskej centrálnej banky zo 16. septembra 2010 o pravidlách a postupoch testovania zariadení na spracovávanie bankoviek, zberu údajov a monitorovacích činností (ECB/2010/NP16), zmenené usmernením Európskej centrálnej banky zo 7. septembra 2012 (ECB/2012/NP20) (ďalej len „usmernenie ECB/2010/NP16“).

⁸ Pozri <https://www.ecb.europa.eu/euro/cashprof/cashhand/recycling/html/fitness.sk.html>.

⁹ Zákon Litovskej republiky o Národnej banke Litvy v znení zákona č. XII-1304 z 27. júna 2018.

¹⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 15. decembra 2010 o overovaní pravosti euromincí a manipulácii s euromincami nevhodnými do obehu (Ú. v. EÚ L 339, 2010, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 1210/2010“).

súvisiace so spracovaním peňazí – t. j. kontrolu pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek a euromincí a ich opätovné vrátenie do obehu (ďalej len „činnosti súvisiace so spracovaním peňazí“).

20. V článku 47⁵ ods. 1 tohto zákona sa stanovuje:

„Národná banka Litvy vykonáva dohľad nad činnosťou spracovateľov peňazí a vydáva pokyny spracovateľom peňazí v súlade s ustanoveniami tohto zákona, nariadenia [č. 1338/2001], nariadenia [č. 1210/2010], rozhodnutia ECB/2010/14 a právnych aktov Národnej banky Litvy o dohlade nad činnosťou spracovateľov peňazí...“

21. V článku 47⁶ ods. 1 tohto zákona sa stanovuje:

„Národná banka Litvy organizuje a vykonáva kontroly s cieľom zistiť dodržiavanie požiadaviek stanovených v právnych aktoch uvedených v článku 6 ods. 3 tohto zákona.“

22. V článku 47⁷ ods. 1 bode 2 zákona o Národnej banke Litvy sa uvádza:

„V prípade zistení porušenia predpisov vydá Národná banka Litvy spracovateľovi hotovosti jeden alebo viac záväzných pokynov:

...

(2) odstrániť porušenia v lehote stanovenej Národnou Bankou Litvy.“

23. V článku 47⁷ ods. 4 a 5 tohto zákona sa uvádza:

„4. Banka porušovateľovi predpisov uloží jedno alebo viacero týchto opatrení:

(1) varovanie týkajúce sa porušovania predpisov;

(2) pokuty, ktoré sa stanovujú v tomto článku.

5. Opatrenia možno uložiť na základe jedného alebo viacerých týchto dôvodov:

...

(2) nedodržiavanie alebo nesprávne držiavanie príkazov, ktoré vydala Národná banka Litvy;

...

(4) porušenie požiadaviek... [rozhodnutia ECB/2010/14].“

24. V bode 16.3 uznesenia predstavenstva Národnej banky Litvy z 10. septembra 2015, v ktorom sa opisuje postup dohľadu nad činnosťami spracovávania peňazí (ďalej len „uznesenie o postupe dohľadu nad činnosťami spracovávania peňazí“), sa stanovuje, že úradníci sú povinní počas inšpekcie preskúšať schopnosť zariadení na spracovávanie bankoviek, ktoré používa spracovateľ peňazí, vykonávať kontroly pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek a euromincí.

25. V bode 16.6 uvedeného uznesenia sa uvádza, že úradníci sú počas inšpekcie povinní posúdiť, či spracovateľ peňazí riadne dodržiava postup stanovený v bode 16.5 daného uznesenia, a ďalšie požiadavky vzťahujúce sa na činnosti spracovávanie peňazí stanovené okrem iného v nariadení č. 1338/2001, rozhodnutí ECB/2010/14 a v uznesení predstavenstva Národnej banky Litvy zo 16. septembra 2014, v ktorom sa opisuje postup kontroly pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek a euromincí a ich opätovného vrátenia do obehu (ďalej len „uznesenie o postupe kontroly pravosti a upotrebitelnosti“).

26. V bode 12 uznesenia o postupe kontroly pravosti a upotrebitelnosti sa uvádza:

„Spracovatelia peňazí vykonávajú kontrolu pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek prostredníctvom automatizovaných systémov v súlade s minimálnymi požiadavkami zverejnenými na internetovej stránke ECB..., pričom používajú:

12.1. zariadenia obsluhované zákazníkmi, pričom bankovky kontrolované týmito zariadeniami sa triedia a spracúvajú v súlade s postupom stanoveným v prílohe IIa k rozhodnutiu [ECB/2010/14];

12.2. zariadenia obsluhované zamestnancami, pričom bankovky kontrolované týmito zariadeniami sa triedia a spracúvajú v súlade s postupom stanoveným v prílohe IIB k rozhodnutiu [ECB/2010/14].“

III. Skutkové okolnosti sporu vo veci samej a prejudiciálne otázky

27. Úradníci Národnej banky Litvy vykonali 18. decembra 2018 inšpekciu na mieste v pobočke spoločnosti Brink's Lithuania, ktorá sa nachádza v meste Panevėžys (Litva). V priebehu inšpekcie úradníci overili, či zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktoré sa v danej pobočke používajú, spĺňajú požiadavky upravujúce spracovávanie bankoviek určených na opätovné vrátenie do obehu. Konkrétne preskúšali schopnosť týchto zariadení vykonávať kontrolu pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek.

28. Skúška odhalila, že jedno zo zariadení na spracovávanie bankoviek vytriedilo ako upotrebitelné do opätovného obehu 18,26 % neupotrebitelných eurobankoviek, ktoré obsahoval skúšobný balíček. Pri druhom zariadení predstavovala táto miera 13,91 %. Výsledky skúšky boli zaznamenané v správe o inšpekcii, v ktorej sa napriek tomu uvádzalo, že predmetné zariadenia patria k typu zariadení na spracovávanie bankoviek, ktorý už bol úspešne odskúšaný a uvedený v zozname na internetovej stránke ECB.

29. Dňa 28. februára 2019 prijal riaditeľ oddelenia hotovosti Národnej banky Litvy napadnuté rozhodnutie. V ňom sa uvádzalo, že Brink's Lithuania porušila minimálne štandardy, na ktoré sa odkazuje v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, v rámci ktorých sa požaduje, aby miera tolerancie pri kontrolách upotrebitelnosti eurobankoviek nebola vyššia ako 5 %. Takisto sa v ňom spoločnosti Brink's Lithuania nariadilo, aby do piatich dní prijala opatrenia na nápravu porušenia predpisov.

30. V napadnutom rozhodnutí sa v podstate uvádzalo, že schopnosť zariadení na spracovávanie bankoviek vykonávať kontroly pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek závisí nielen od výrobcov týchto zariadení, ale aj od ich používateľov, konkrétne spracovateľov peňazí, najmä pokiaľ ide o ich technickú údržbu. Navyše sa v ňom poukazovalo na to, že iba samotná skutočnosť, že sa zariadenia používajú so štandardnými nastaveniami od výrobcu, ako sa požaduje

v článku 3 ods. 5 rozhodnutia ECB/2010/14, sa nemôže považovať za dôkaz dodržiavania daných povinností. Napokon sa v napadnutom rozhodnutí uvádzalo, že len inšpekciami vykonanými v priestoroch spracovateľa peňazí je možné zistiť, či je zabezpečené vhodné používanie a údržba zariadení na spracovávanie bankoviek, či sú náležite splnené požiadavky týkajúce sa spracovávania peňazí a či sú zavedené vhodné postupy na preskúšanie týchto zariadení.

31. Brink's Lithuania podala žalobu s cieľom dosiahnuť zrušenie napadnutého rozhodnutia, a to najskôr na Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva) a následne Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva), ktorý je v prejednávanej veci vnútroštátnym súdom. V spore v rámci prejednávanej veci sa vychádza z toho, že Brink's Lithuania sa ako prepravca peňazí musí považovať za spracovateľa peňazí v zmysle článku 2 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14. Vnútroštátny súd má však pochybnosti, pokiaľ ide o výklad a platnosť článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, a to konkrétne o tom, či sú minimálne štandardy, na ktoré sa v tomto ustanovení odkazuje, záväzné pre spracovateľov peňazí.

32. Vnútroštátny súd konkrétne poukazuje na to, že zo znenia litovskej verzie daného ustanovenia vyplýva, že automatické kontroly upotrebitelnosti eurobankoviek sa musia vykonávať v súlade s minimálnymi štandardmi ECB. Z toho vyplýva, že spracovatelia peňazí, ktorí sú zodpovední za vykonávanie tejto úlohy, by mali tieto štandardy dodržiavať. V odôvodnení 3 rozhodnutia ECB/2012/19 sa však zároveň uvádza, že minimálne štandardy ECB sú zaujímavé len pre výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek, a nemajú vplyv na postupy automatickej kontroly upotrebitelnosti, ktoré musia dodržiavať spracovatelia peňazí. V kontexte uvedeného si vnútroštátny súd nie je istý, či sa so zreteľom na rôzne jazykové verzie článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v danom ustanovení od spracovateľov peňazí vyžaduje, aby zabezpečili dodržiavanie minimálnych štandardov ECB.

33. Vnútroštátny súd okrem toho konštatuje, že pokiaľ by sa článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 mal vykladať tak, že spracovateľom peňazí ukladá povinnosť preskúšať svoje zariadenia na spracovávanie bankoviek v súlade s minimálnymi štandardmi ECB, táto povinnosť by nemohla byť plne zlučiteľná s povinnosťou vyplývajúcou z článku 3 ods. 5 tohto rozhodnutia, keďže v tomto druhom uvedenom ustanovení sa výslovne požaduje, aby spracovatelia peňazí používali tieto zariadenia len so štandardnými nastaveniami od výrobcu. Vnútroštátny súd takisto zastáva názor, že je ťažké určiť, ako by spracovatelia peňazí mali toto preskúšanie uskutočňovať, vzhľadom na to, že v rozhodnutí ECB/2010/14 sa k tomu nič neuvádza. Vnútroštátny súd naopak poznamenáva, že pokiaľ by sa povinnosť dodržiavať minimálne štandardy podľa článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 nevzťahovala na spracovateľov peňazí, používanie zariadení na spracovávanie bankoviek len so štandardnými nastaveniami od výrobcu by mohlo ohroziť cieľ, ktorým je zabezpečiť udržiavanie dobrého stavu eurobankoviek.

34. A napokon, pokiaľ by boli minimálne štandardy, na ktoré sa odkazuje v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, pre spracovateľov peňazí záväzné, vnútroštátny súd vyjadruje pochybnosti o tom, či sú tieto štandardy v súlade so zásadou právnej istoty. V tomto smere poukazuje na skutočnosť, že podľa uvedeného ustanovenia sa minimálne štandardy uverejňujú iba na internetovej stránke ECB, a nie v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Vnútroštátny súd si preto kladie otázku, či minimálne štandardy možno považovať za záväzné a možno sa na ne odvolávať ako na právny základ príkazu pre spracovateľa peňazí. Vnútroštátny súd si takisto nie je istý, či je pravidlo stanovené v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 zlučiteľné s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ, a teda či je platné v rozsahu, v akom sa ním stanovuje, že minimálne štandardy automatickej kontroly upotrebitelnosti eurobankoviek sa musia uverejňovať uvedeným spôsobom.

35. Za týchto okolností Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vykladať v tom zmysle, že minimálne štandardy uvedené v tejto právnej norme musí dodržiavať spracovateľ peňazí, ktorý vykonáva automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek?
2. Ak sa v súlade s článkom 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 minimálne štandardy uvedené v tomto rozhodnutí vzťahujú len na výrobcov zariadení na spracovanie bankoviek (nie však na spracovateľov peňazí), má sa článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v spojení s článkom 3 ods. 5 tohto rozhodnutia vykladať v tom zmysle, že bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, podľa ktorého sa povinnosť dodržiavať tieto minimálne štandardy vzťahuje na spracovateľa peňazí?
3. Sú minimálne štandardy pre automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek zariadeniami na spracovanie bankoviek, s prihliadnutím na skutočnosť, že sú uverejnené na internetovej stránke ECB, v súlade so zásadou právnej istoty a s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ a sú pre spracovateľov peňazí záväzné, pričom sa na ne možno v súvislosti s týmito spracovateľmi odvolávať?
4. Je článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v rozsahu, v akom stanovuje, že minimálne štandardy pre automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek sa uverejňujú na internetovej stránke ECB a podľa potreby sú menené a dopĺňané, v rozpore so zásadou právnej istoty a s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ, a teda je neplatný?“

36. Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania bol doručený do kancelárie Súdnemu dvoru 14. decembra 2021. Písomné pripomienky predložili Litovská republika, Európska komisia a Európska centrálna banka. Pojednávanie sa konalo 20. októbra 2022.

IV. Právne posúdenie

37. Svojimi otázkami vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol, či sa článkom 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vyžaduje, aby spracovatelia peňazí pri vykonávaní automatickej kontroly upotrebitelnosti eurobankoviek dodržiavali minimálne štandardy, na ktoré sa v danom ustanovení odkazuje. Pokiaľ by odpoveď na túto otázku bola záporná, vnútroštátny súd chce následne vedieť, či je vnútroštátne ustanovenie, ako je sporné ustanovenie v prejednávanej veci, ktorým sa pre spracovateľov peňazí stanovuje takýto druh povinnosti, zlučiteľné s článkom 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v spojení s článkom 3 ods. 5 uvedeného rozhodnutia. Ďalej sa vnútroštátny súd pýta, či v prípade, že sa od spracovateľov peňazí vyžaduje, aby dodržiavali minimálne štandardy, na ktoré sa odkazuje v uvedenom ustanovení, postačuje uverejnenie týchto štandardov iba na internetovej stránke ECB, ako sa predpisuje v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, na to, aby sa dospelo k záveru, že sú v súlade so zásadou právnej istoty a s článkom 297 ods. 2 ZFEÚ, a teda záväzné. Vnútroštátny súd z rovnakých dôvodov spochybňuje aj platnosť článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14.

A. Prvá otázka

38. Prvá otázka, ktorú vnútroštátny súd položil, sa týka pôsobnosti povinností uložených spracovateľom peňazí rozhodnutím ECB/2010/14 s cieľom ochrániť euro pred falšovaním. Konkrétnejšie sa touto otázkou požaduje, aby sa určilo, či sa minimálne štandardy, na ktoré sa odkazuje v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, vzťahujú na spracovateľov peňazí pri plnení ich povinnosti vykonávať automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek.

39. Na úvod musím pripomenúť, že v článku 6 nariadenia č. 1338/2001 sa stanovujú opatrenia potrebné na ochranu eura pred falšovaním. V tomto ustanovení sa od inštitúcií, ktoré vykonávajú triedenie bankoviek a ich distribúciu verejnosti ako profesionálnu činnosť, vrátane spracovateľov peňazí, vyžaduje, aby stiahli z obehu všetky prijaté eurobankovky, o ktorých vedia, alebo majú dostatočný dôvod domnievať sa, že sú sfaľované, a bezodkladne ich odovzdať príslušným vnútroštátnym orgánom. V uvedenom ustanovení sa takisto stanovuje, že členské štáty musia prijať nevyhnutné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že úverové inštitúcie a ďalší profesionálni spracovatelia peňazí, ktorí si nesplnia uvedené povinnosti, podliehajú účinným, primeraným a odrádzajúcim sankciám.

40. V rozhodnutí ECB/2010/14 sa článok 6 nariadenia č. 1338/2001 vysvetľuje podrobnejšie.¹¹ Konkrétne v článku 3 ods. 1 uvedeného rozhodnutia sa vyžaduje, aby spracovatelia peňazí vykonávali svoju povinnosť kontrolovať pravosť a upotrebitelnosť eurobankoviek v súlade s postupmi stanovenými v uvedenom rozhodnutí. Základným cieľom je zabezpečiť dobrú kvalitu eurobankoviek, aby sa zabezpečila ľahká a spoľahlivá kontrola ich pravosti, a tak sa umožnilo odhaľovanie falzifikátov.¹² V článku 3 ods. 3 rozhodnutia ECB/2010/14 sa konkrétne uvádza, že kontrola pravosti a upotrebitelnosti sa má vykonávať buď pomocou typu zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý úspešne preskúšala niektorá národná centrálna banka z Eurosystemu, alebo manuálne kvalifikovaným personálom. V prípade zariadení ovládaných personálom alebo klientmi¹³ sa v článku 3 ods. 5 rozhodnutia ECB/2010/14 takisto uvádza, že tieto zariadenia sa majú používať len pre nominálne hodnoty a série eurobankoviek uvedené v zozname na internetovej stránke ECB pre zodpovedajúce zariadenia, a to so štandardnými nastaveniami od výrobcu vrátane všetkých aktualizácií.

41. Pokiaľ ide o automatickú kontrolu upotrebitelnosti, ktorá je jadrom prejednávanej veci, v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 s názvom „Odhaľovanie neupotrebitelných eurobankoviek“ sa stanovuje, že kontrola sa „[musí uskutočňovať] prostredníctvom úspešne preskúšaného zariadenia na spracovávanie eurobankoviek v súlade s minimálnymi štandardmi, ktoré sú uverejnené na internetovej stránke ECB a podľa potreby menené a dopĺňané“. V uvedenom ustanovení sa nešpecifikuje, či sa tieto minimálne štandardy vzťahujú na spracovateľov peňazí, ani sa v ňom konkrétne nevymedzuje, či sa od spracovateľov peňazí požaduje, aby monitorovali, či zariadenia, ktoré používajú na automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek na ich opätovné vrátenie do obehu, spĺňajú tieto štandardy.

42. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je pri výklade ustanovenia práva Únie v odpovedi na návrh na začatie prejudiciálneho konania potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou.¹⁴

¹¹ Pozri článok 1 rozhodnutia ECB/2010/14.

¹² V tomto smere pozri odôvodnenie 2 rozhodnutia ECB/2010/14.

¹³ Kategorizáciu zariadení na spracovávanie bankoviek pozri v prílohe I k rozhodnutiu ECB/2010/14.

¹⁴ Pozri okrem iného rozsudok zo 16. novembra 2016, Hemming a i. (C-316/15, EU:C:2016:879, bod 27 a citovaná judikatúra).

43. V prvom rade konštatujem, že ako upozorňuje vnútroštátny súd, význam článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 by sa z hľadiska znenia textu mohol vykladať tak, že automatická kontrola upotrebitelnosti sa musí v prípade eurobankoviek vykonávať v súlade s minimálnymi štandardmi ECB. Takýto výklad by sa odvodzoval z použitia slov „automatická kontrola upotrebitelnosti sa uskutočňuje“ a slov „v súlade s minimálnymi štandardmi“ v danom ustanovení. Vzhľadom na to, že podľa článku 3 ods. 1 rozhodnutia ECB/2010/14 sú spracovatelia peňazí poverení vykonávaním tejto úlohy, vedie článok 6 ods. 2 k záveru, že tieto hospodárske subjekty majú povinnosť zabezpečiť, že automatická kontrola upotrebitelnosti sa v prípade eurobankoviek vykonáva v súlade s danými minimálnymi štandardmi.

44. Pozornejšie čítanie článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 však odhalí, že slová „v súlade s minimálnymi štandardmi“ sa objavujú hneď po slovách „úspešne preskúšaného zariadenia na spracovávanie eurobankoviek“, a nie po slovách „automatická kontrola upotrebitelnosti sa uskutočňuje“. S ohľadom na stavbu vety a skutočnosť, že preskúšanie sa podľa vymedzenia vykonáva v súvislosti s vopred vymedzenými štandardmi, prikláňala by som sa skôr k tomu, že slovné spojenie „minimálnymi štandardmi“ v danom ustanovení predstavuje odkaz na preskúšania, v ktorých musia zariadenia na spracovávanie bankoviek uspieť predtým, ako ich nainštalujú a začnú používať spracovatelia peňazí, a nie odkaz na postup, podľa ktorého musia spracovatelia peňazí postupovať, aby mohli vykonávať automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek. V opačnom prípade by po slovách „automatická kontrola upotrebitelnosti sa uskutočňuje“ logicky nasledovali slová „v súlade s minimálnymi štandardmi, ktoré sú uverejnené“, vďaka čomu by tiež táto veta bola súdržnejšia a lepšie štruktúrovaná, ale mala by v takom prípade iný význam.

45. Záver, ktorý plynie z analýzy anglickej verzie rozhodnutia ECB/2010/14, podľa mňa podporujú aj znenia ďalších jazykových verzií článku 6 ods. 2 tohto rozhodnutia. Ako napríklad poznamenáva ECB, vo francúzskej verzii článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 sa uvádza, že „le contrôle automatique est effectué avec un équipement de traitement des billets testé positivement conformément aux normes minimales qui sont publiées sur le site internet de la BCE et modifiées périodiquement“. A napokon španielska verzia znie: „la comprobación automática de aptitud se efectuará mediante una máquina de tratamiento de billetes que haya superado una prueba de acuerdo con las normas mínimas que, junto con sus oportunas modificaciones, se publican en la dirección del ECB en Internet“¹⁵. Podľa štruktúry ustanovenia vo všetkých týchto jazykových verziách, ktorá zodpovedá aj štruktúre litovskej verzie, ktorá sa vzťahuje na sporný prípad v prejednávanej veci, by sa odkaz na minimálne štandardy ECB mal podľa môjho názoru považovať za vzťahujúci sa na zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktoré je potrebné úspešne preskúšať podľa týchto štandardov, a nie na akúkoľvek povinnosť, ktorú musia spracovatelia peňazí vykonať pri kontrole upotrebitelnosti eurobankoviek pred ich vrátením do obehu.

46. Z toho vyplýva, že výklad znenia článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 založený na porovnávacej analýze rôznych jazykových verzií tohto ustanovenia naznačuje, že minimálne štandardy sa nevzťahujú na automatickú kontrolu upotrebitelnosti, ktorú spracovatelia peňazí vykonávajú počas svojej profesionálnej činnosti. Nenaznačuje ani to, že by sa od spracovateľov peňazí požadovalo, aby pri vykonávaní takýchto kontrol monitorovali alebo skúšali zariadenia na spracovávanie bankoviek v súlade s uvedenými štandardmi. Z odkazu na minimálne štandardy

¹⁵ V tomto smere toho odhaľuje španielska verzia pravdepodobne najviac, keďže slová „que haya superado una prueba de acuerdo con las normas mínimas“ predstavujú vzťažnú vetu, ktorá môže odkazovať *len* na „máquina de tratamiento de billetes“, teda „zariadenie na spracovávanie bankoviek“. Portugalská verzia je v tomto smere podobná španielskej.

ECB v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 naopak vyplýva, že spracovatelia peňazí musia svoje povinnosti vykonávať s použitím zariadení, ktoré boli predtým odskúšané v súlade s uvedenými štandardmi.

47. V každom prípade musím bez ohľadu na relatívnu nejednoznačnosť článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 poukázať na to, že kontextový a systematický výklad tohto rozhodnutia podporuje jeho chápanie tak, že spracovatelia peňazí nie sú viazaní minimálnymi štandardmi ECB, pokiaľ ide o automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek.

48. Po prvé v odôvodnení 3 rozhodnutia ECB/2012/19 – teda v hlavnom právnom akte, ktorý ECB prijala s cieľom zmeniť rozhodnutie ECB/2010/14¹⁶, – sa uvádza, že minimálne štandardy automatickej kontroly upotrebitelnosti eurobankoviek predstavujú požiadavky týkajúce sa funkcií zariadení na spracovávanie bankoviek. V uvedenom odôvodnení sa ďalej jednoznačne stanovuje, že „[minimálne štandardy] zaujímavé sú preto *len* pre výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek a nemajú vplyv na postupy pri kontrole pravosti a upotrebitelnosti ustanovené v rozhodnutí ECB/2010/14, ktoré musia spracovatelia peňazí dodržiavať“¹⁷. Preto by nemali pretrvávajúť ani najmenšie pochybnosti o účele zmeny zavedenej rozhodnutím ECB/2012/19, pokiaľ ide o pôsobnosť minimálnych štandardov.

49. Po druhé je dôležité poznamenať, že v pôvodnej verzii článku 6 rozhodnutia ECB/2010/14 sa stanovovalo, že kontrola upotrebitelnosti sa uskutočňuje v súlade s minimálnymi štandardmi stanovenými v prílohách IIIa a IIIb k uvedenému rozhodnutiu. V prílohe IIIa sa konkrétne stanovovali minimálne štandardy vzťahujúce sa na automatickú kontrolu upotrebitelnosti pomocou zariadení na spracovávanie bankoviek, kým v prílohe IIIb sa stanovovali minimálne štandardy pre manuálnu kontrolu upotrebitelnosti vykonávanú vyškoľeným personálom.

50. Po prijatí rozhodnutia ECB/2012/19 sa však príloha IIIa k rozhodnutiu ECB/2010/14 zrušila s výslovným cieľom, ako sa uvádza v odôvodnení 3 prvého uvedeného rozhodnutia, aby minimálne štandardy automatickej kontroly upotrebitelnosti „[nepatrili] do rozsahu“ druhého uvedeného rozhodnutia.¹⁸ Súbežne sa tieto minimálne štandardy začlenili do usmernenia ECB/2010/NP16,¹⁹ v ktorom sa stanovujú pravidlá a postupy skúšania typov zariadení na spracovávanie bankoviek, a podľa článku 2 tohto usmernenia sa uplatňovali na kontroly vykonávané pomocou týchto typov zariadení „na žiadosť výrobcu... predtým, ako ich spracovateľ peňazí nainštaluje a v priebehu inštalácie“. Minimálne štandardy sa odvtedy uvádzajú v zozname prílohy IV k tomuto usmerneniu bez toho, aby bolo dotknuté uverejnenie, ktoré sa musí podľa článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 vykonať na internetovej stránke ECB. Je zaujímavé, že rozhodnutie ECB/2012/19 a zmena zavedená v usmernení ECB/2012/NP16 boli prijaté v rovnaký deň.

¹⁶ Pozri aj rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2019/2195 z 5. decembra 2019, ktorým sa mení [rozhodnutie ECB/2010/14] (Ú. v. EÚ L 330, 2019, s. 91), v ktorom sa zavádza množstvo technických zmien a niektoré ďalšie objasnenia a vylepšenia určitých pravidiel, postupov a vymedzení.

¹⁷ Kurzívou zvýraznila generálna advokátka.

¹⁸ Minimálne štandardy manuálnej kontroly upotrebitelnosti sa naopak naďalej na spracovateľov peňazí vzťahujú na základe článku 6 ods. 1 zmenenej verzie rozhodnutia ECB/2010/14, ako sa uvádza v prílohe III k uvedenému rozhodnutiu. Dôvodom tohto rozdielu v zaobchádzaní je to, že od spracovateľov peňazí sa pri manuálnej kontrole upotrebitelnosti prostredníctvom vlastného personálu, pri ktorej sa teda nespoliehajú na zariadenie, ktoré by bolo vopred nastavené výrobcom, stále požaduje, aby zabezpečovali dodržiavanie uvedených štandardov.

¹⁹ Začlenenie sa vykonalo prostredníctvom usmernenia ECB/2012/NP20. Pozri poznámku pod čiarou 7 vyššie.

51. Rozhodnutie ECB/2012/19 preto ukazuje, že osobná pôsobnosť minimálnych štandardov sa prispôsobila tak, aby sa tieto štandardy vzťahovali výlučne na skúšky, ktoré vykonávajú výrobcovia na svojich typoch zariadení na spracovávanie bankoviek. Ako ECB celkom správne poznamenala na pojednávaní, táto zmena vychádza zo zámernej voľby politiky danej inštitúcie s cieľom vyhnúť sa akémukoľvek zasahovaniu do zariadení, ktoré vykonávajú automatickú kontrolu upotrebitelnosti, a manipulácii s nimi. Ako vysvetlím ďalej, táto voľba politiky sa zakladá na doplnkovej povinnosti, ktorá bola spracovateľom peňazí uložená, používať svoje zariadenia len so štandardnými nastaveniami od výrobcu.

52. Po tretie, ak by sa minimálne štandardy mali považovať za vzťahujúce sa nielen na výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek, na čo sa poukázalo vyššie, ale aj na spracovateľov peňazí, viacero ustanovení rozhodnutia ECB/2010/14, ktoré sú zamerané na stanovenie úplného súboru pravidiel a postupov kontroly pravosti a upotrebitelnosti, by tak stratilo zmysel alebo by v každom prípade prinášali zbytočné výsledky.

53. To by bol predovšetkým prípad povinnosti spracovateľov peňazí používať zariadenia na spracovávanie bankoviek so štandardnými nastaveniami od výrobcu v súlade s článkom 3 ods. 5 rozhodnutia ECB/2010/14. Ako už bolo uvedené, cieľom tejto povinnosti je zabrániť situácii, pri ktorej by spracovatelia peňazí zasiahli do štandardných nastavení od výrobcov týchto zariadení, aby sa tak zabránilo nezrovnalostiam medzi výsledkami kontrol pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek v rámci eurozóny. Je jasné, že pokiaľ by spracovatelia peňazí mali overovať svoje zariadenia podľa požiadaviek uložených v rámci minimálnych štandardov ECB, neboli by schopní splniť povinnosť, v rámci ktorej sa od nich požaduje, aby nemenili štandardné nastavenia nastavené výrobcom pred ich dorúčením alebo pri inštalácii. V dôsledku toho by výklad v prospech uloženia minimálnych štandardov spracovateľom peňazí viedol k protirečeniu v rámci rozhodnutia ECB/2010/14, ktoré by nielen narušilo jeho vnútornú normatívnu súdržnosť, ale negatívne by ovplyvnilo aj voľbu politiky, ktorú vykonala ECB pri prijatí rozhodnutia ECB/2012/19.

54. Podobné chápanie by sa navyše malo uplatňovať aj vo vzťahu k povinnosti spracovateľov peňazí používať na účely automatickej kontroly eurobankoviek výhradne typy zariadení na spracovávanie bankoviek, ktoré boli úspešne odskúšané národnými centrálnymi bankami, ako sa stanovuje v článku 3 ods. 3 rozhodnutia ECB/2010/14. Opäť platí, že pokiaľ by spracovatelia peňazí mali povinnosť odskúšať svoje zariadenia s cieľom zaručiť, že spĺňajú minimálne štandardy ECB, spochybnilo by to potom účel pravidiel a postupov preskúšania týchto zariadení, pri ktorom majú výrobcovia a národné centrálné banky ústrednú úlohu v súlade s článkom 9 rozhodnutia ECB/2010/14 a ďalšími platnými normami, konkrétne s usmernením ECB/2010/NP16. Navyše by naďalej pretrvávali pochybnosti, pokiaľ ide o metódu a pravidelnosť preskúšaní vykonávaných spracovateľmi peňazí. Podľa môjho názoru skutočnosť, že v tomto smere sa v rozhodnutí ECB/2010/14 nenachádza žiaden náznak, s istotou vyznieva v prospech záveru, že ECB ako pôvodca tohto rozhodnutia a jeho následných zmien sa domnievala, že na spracovateľov peňazí sa nevzťahuje žiadna povinnosť testovať svoje zariadenia so zreteľom na minimálne štandardy ECB.

55. Z kontextového a systematického výkladu článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 preto nevyplýva potreba opätovného preskúmania doslovného výkladu daného predpisu, ako sa stanovuje v bode 46 vyššie. Naopak podporuje názor, že minimálne štandardy ECB neukladajú spracovateľom peňazí žiadnu povinnosť, aby preskúšali svoje zariadenia v súlade s týmito štandardmi.

56. A napokon, pokiaľ ide o teleologický výklad rozhodnutia ECB/2010/14 a jeho článku 6 ods. 2, je dôležité poznamenať, že jednou z hlavných úloh v záujme zabezpečenia dôvery verejnosti v eurobankovky je ich udržiavanie v dobrom stave.²⁰ Vzhľadom na to, že stav bankoviek sa pri ich obehu nevyhnutne zhoršuje, opotrebované alebo nevyhovujúce bankovky by sa mali stiahnuť z obehu a nahradiť novými alebo upotrebitelnými bankovkami. V tomto smere je hlavným cieľom zabezpečiť nielen to, že sa eurobankovky budú prijímať ako platobný prostriedok, ale že bude možné jednoducho overiť ich pravosť, a tak chrániť euro pred falšovaním.

57. V tomto smere je pravda, že vytvorenie dvoch úrovní preskúšania zariadení na spracovávanie bankoviek so zreteľom na minimálne štandardy ECB – vykonávanými najprv výrobcami týchto zariadení a následne spracovateľmi peňazí – by sa mohlo chápať ako spôsob zníženia pravdepodobnosti opätovného vrátenia neupotrebitelných bankoviek do obehu pre verejnosť.

58. Okrem skutočnosti, že takéto chápanie by bolo v rozpore s doslovným výkladom článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 a narušilo by vnútornú súdržnosť tohto rozhodnutia, ako som už uviedla, však nie je jasné, že by sa uvedený cieľ mohol dosiahnuť, a to z podobných dôvodov, ako sa uvádzajú v bode 53 vyššie. Veď napokon, aby mohli spracovatelia peňazí vykonávať vlastné skúšky zariadení na spracovávanie bankoviek, museli by sa prispôbiť štandardné nastavenia od výrobcu, v dôsledku čoho by sa zvýšilo riziko, že automatická kontrola upotrebitelnosti bude skreslená alebo zlyhá, a tým povedie k menej účinným výsledkom. Ako navyše na pojednávaní poznamenala ECB, vzhľadom na obmedzený počet výrobcov týchto zariadení v eurozóne v porovnaní s oveľa významnejším počtom spracovateľov peňazí je možné vykonávať cielenejšie a účinnejšie testovanie v prípade, že povinnosť zabezpečenia minimálnych štandardov sa obmedzuje na výrobcov zariadení na spracovávanie bankoviek, a nie pri rozšírení tejto povinnosti na spracovateľov peňazí.

59. Podľa môjho názoru ciele, ktoré sa sledujú rozhodnutím ECB/2010/14 – a článkom 6 ods. 2 tohto rozhodnutia –, preto neodôvodňujú odchylenie sa od výkladu, že sa od spracovateľov peňazí nepožaduje, aby monitorovali a testovali svoje zariadenia na spracovávanie peňazí podľa minimálnych štandardov, ktoré prijala ECB.

60. Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žiadna zo zásad výkladu, ktoré stanovil Súdny dvor na účely pochopenia zmyslu ustanovení práva EÚ, neumožňuje dospieť k záveru, že sa minimálne štandardy, na ktoré sa odkazuje v článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, vzťahujú na spracovateľov peňazí, keď si plnia svoju povinnosť vykonávať automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek.

61. Ako však vo svojich písomných pripomienkach upozorňuje Komisia, zostáva otázkou, či spracovateľ peňazí, ktorého zariadenie na spracovávanie bankoviek nedodržiava 5 % mieru tolerancie stanovenú v minimálnych štandardoch ECB, môže odmietnuť splniť príkaz, ktorý mu uložila národná centrálna banka na základe inšpekcie na mieste a ktorým sa mu nariaďuje, aby situáciu napravil. V prejednávanej veci chcem požiadať Súdny dvor, aby sa venoval tejto dôležitej otázke, ktorá, ako vyplýva z informácií uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, má zásadný význam pre to, aby mohol vnútroštátny súd rozhodnúť vo veci, ktorá sa na ňom prejednáva,²¹ a to konkrétne posúdiť, či je napadnuté rozhodnutie opodstatnené.

²⁰ Pozri odôvodnenie 2 rozhodnutia ECB/2010/14.

²¹ Na tento účel pozri rozsudok z 27. októbra 2022, Iveco Orecchia (C-68/21 a C-84/21, EU:C:2022:835, body 57 a 58 a citovaná judikatúra).

62. V tomto smere by sa malo poukázať na to, že normatívny rámec vytvorený rozhodnutím ECB/2010/14 a ďalšími uplatniteľnými právnymi predpismi, konkrétne usmernením ECB/2010/NP16, na účely zaručenia, že do obehu sa pre verejnosť budú vracat' len eurobankovky v dobrom stave, sa v zásade opiera o tri hlavné piliere. Sú to: i) výroba a nastavenie zariadení na spracovávanie peňazí v súlade s minimálnymi štandardmi automatickej kontroly upotrebitelnosti, ktoré sa po úspešnom preskúšaní národnou centrálnou bankou na žiadosť výrobcu uvedú podľa typu v zozname na internetovej stránke ECB;²² ii) uloženie súboru povinností týkajúcich sa spracovateľov peňazí, najmä pokiaľ ide o automatické kontroly upotrebitelnosti eurobankoviek, a iii) uznanie právomocí národných centrálnych bánk v oblasti dohľadu a monitorovania s cieľom zabezpečiť, že si dotknuté subjekty plnia príslušné povinnosti.²³

63. Pokiaľ ide o povinnosti uložené spracovateľom peňazí, už som vysvetlila, že väčšinou vyplývajú z článku 3 rozhodnutia ECB/2010/14,²⁴ v ktorom sa nielen ukladá všeobecná povinnosť vykonávať kontroly pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek v odseku 1 v súlade s postupmi, ktoré stanovuje, ale stanovujú sa v ňom aj dodatočné povinnosti, a to najmä v odsekoch 3, 4 a 5. V rámci týchto povinností sa od spracovateľov peňazí vyžaduje, aby po prvé používali typ zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktorý bol úspešne preskúšaný národnou centrálnou bankou v súlade s minimálnymi štandardmi, ktoré uverejnila ECB; po druhé využívali zariadenia na spracovávanie bankoviek len pre nominálne hodnoty a série eurobankoviek uvedené v zozname na internetovej stránke ECB a po tretie používali tieto zariadenia so štandardnými nastaveniami od výrobcu vrátane všetkých uplatniteľných aktualizácií.

64. V článku 10 ods. 1 rozhodnutia ECB/2010/14 sa ďalej uvádza, že národné centrálné banky sú oprávnené vykonávať v priestoroch spracovateľov peňazí kontroly na mieste, najmä aby monitorovali schopnosť ich zariadení na spracovávanie bankoviek kontrolovať pravosť a upotrebitelnosť eurobankoviek, a overovali postupy, ktorými sa riadi prevádzka a kontrola týchto zariadení. V článku 10 ods. 3 rozhodnutia ECB/2010/14 sa ďalej uvádza, že ak národná centrálna banka zistí u spracovateľa peňazí nesúlad s ustanoveniami uvedeného rozhodnutia, požiada ho, aby do určitej lehoty prijal nápravné opatrenia. To znamená, že národné centrálné banky môžu spracovateľom peňazí uložiť príkaz, ak si neplnia povinnosti, a dokonca aj uložiť sankcie za predpokladu, že sú účinné, primerané a odrádzajúce.²⁵

65. V priebehu pojednávania Komisia aj ECB uviedli, že spoločný výklad povinností pre spracovateľov peňazí vymedzených v rozhodnutí ECB/2010/14 na jednej strane a článku 10 ods. 3 rozhodnutia ECB/2010/14 na strane druhej predstavujú dostatočný právny základ na odôvodnenie vnútroštátneho rozhodnutia, akým je sporné rozhodnutie v prejednávanej veci, ktorým sa spracovateľovi peňazí nariaďuje, aby napravil situáciu, keď jeho zariadenie na spracovávanie bankoviek prekračuje 5 % mieru tolerancie pri kontrole upotrebitelnosti eurobankoviek. Podľa názoru tých istých účastníkov konania by sa takýmto spoločným výkladom malo zabrániť tomu, aby spracovateľ peňazí odmietol konať v súlade s príkazom, ktorý mu uložila národná centrálna banka.

66. Rada by som na začiatok zdôraznila, že v článku 10 ods. 3 rozhodnutia ECB/2010/14 sa výslovne stanovuje, že aby mohla národná centrálna banka prijať príkaz alebo skutočne uložiť sankcie, musí zistiť „u spracovateľa peňazí nesúlad s ustanoveniami [rozhodnutia ECB/2010/14]“. Ak sa však minimálne štandardy, na ktoré sa odkazuje v článku 6 ods. 2, nevzťahujú na

²² Pozri okrem iného článok 9 rozhodnutia ECB/2010/14 a článok 2 ods. 1 a 2 usmernenia ECB/2010/NP16.

²³ Pozri okrem iného článok 10 rozhodnutia ECB/2010/14 a článok 2 ods. 3 a článok 4 usmernenia ECB/2010/NP16.

²⁴ Pozri bod 40 vyššie.

²⁵ V tomto smere pozri článok 6 ods. 2 nariadenia č. 1338/2001.

spracovateľov peňazí, je stále potrebné určiť, ktoré ustanovenie spracovateľ peňazí v skutočnosti porušil v prípade, že jeho zariadenia na spracovávanie bankoviek nedodržiavajú mieru tolerancie stanovenú v týchto štandardoch pre automatickú kontrolu upotrebitelnosti.

67. V tomto smere si myslím, že je dostatočne zrejmé, že pokiaľ sa v článku 3 ods. 1 rozhodnutia ECB/2010/14 ukladá spracovateľom peňazí povinnosť vykonávať automatické kontroly upotrebitelnosti, musia títo spracovatelia peňazí používať zariadenia na spracovávanie bankoviek, ktoré sú schopné takéto kontroly vykonávať, a to konkrétne odhaľovať neupotrebitelné eurobankovky alebo eurobankovky zhoršenej kvality. V opačnom prípade by nespĺňali svoju základnú povinnosť podľa rozhodnutia ECB/2010/14, ktorá je navyše vyjadrením všeobecnejšej povinnosti, ktorá sa im ukladá článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001, a to účasti na boji proti falšovaniu. Z uvedeného vyplýva, že ak národná centrálna banka po inšpekcii v priestoroch spracovateľa peňazí odhalí chybu v jeho zariadeniach na spracovávanie bankoviek, od tohto spracovateľa peňazí sa požaduje, aby prijal nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie opravy daných zariadení. Pripúšťam, že súčasné znenie rozhodnutia ECB/2010/14 vychádza, ako bolo uvedené, zo zásady, že spracovatelia peňazí by nemali zasahovať do svojich zariadení na spracovávanie bankoviek, aby sa zabránilo narušeniu štandardných nastavení zavedených výrobcom týchto zariadení. Žiadnym spôsobom by to však nemalo odradiť spracovateľa peňazí od toho, aby konal – a v prípade potreby v spolupráci s výrobcom – s cieľom takúto situáciu napraviť.

68. Z toho vyplýva, že spracovateľ peňazí nemôže odmietnuť splnenie príkazu, ktorý mu uložila národná centrálna banka po inšpekcii v jeho priestoroch a ktorým mu nariaďuje, aby napravil situáciu, keď jeho zariadenie nedodržiava 5 % mieru tolerancie stanovenú v minimálnych štandardoch pre automatickú kontrolu upotrebitelnosti. Na základe uvedeného sa dané rozhodnutie môže podľa môjho názoru zakladať len na článku 3 ods. 1 rozhodnutia ECB/2010/14 vykladaného so zreteľom na článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001.

69. Vzhľadom na už uvedené som dospela k záveru, že článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 sa má vykladať v tom zmysle, že minimálne štandardy ECB, na ktoré sa v danom ustanovení odkazuje, sa nevzťahujú na spracovateľov peňazí, keď vykonávajú automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek. Článok 3 ods. 1 uvedeného rozhodnutia v spojení s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1338/2001 sa však má vykladať v tom zmysle, že spracovatelia peňazí musia prijať nevyhnutné opatrenia na nápravu situácie, keď sa pri inšpekcii vykonanej národnou centrálnou bankou zistí, že ich zariadenia na spracovávanie bankoviek nie sú schopné odhaľovať neupotrebitelný stav eurobankoviek s nižšou ako 5 % mierou tolerancie.

B. Druhá otázka

70. Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či by sa má článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v spojení s článkom 3 ods. 5 uvedeného rozhodnutia vykladať tak, že bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, ktorým sa od spracovateľov peňazí požaduje, aby dodržiavali minimálne štandardy, ktoré prijala ECB a ktoré sú uverejnené na jej internetovej stránke.

71. Podľa ustálenej zásady práva EÚ majú členské štáty v súlade so svojou inštitucionálnou autonómiou právomoc stanoviť podmienky, za ktorých môžu ich verejné orgány a subjekty vykonávať právo EÚ. Ako správne upozorňuje ECB, podľa judikatúry Súdneho dvora môžu členské štáty dokonca aj v oblastiach patriacich do výhradnej právomoci Európskej únie zavádzať

opatrenia potrebné na účinné uplatňovanie a presadzovanie práva EÚ.²⁶ Členské štáty pritom však musia na základe zásad efektivity a lojálnej spolupráce dodržiavať všetky normatívne prvky vyplývajúce z vykonávaného ustanovenia práva EÚ.

72. Pokiaľ ide o ochranu eura pred falšovaním, konštatujem, že Litovská republika prijala ustanovenia určené na zabezpečenie vykonávania rozhodnutia ECB/2010/14, a najmä povinností stanovených v tomto rozhodnutí, ktoré sa vzťahujú na spracovateľov peňazí okrem iného na základe článku 3 ods. 1 a 3 až 5.

73. Konkrétnejšie z uznesenia o návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa článku 47⁵ zákona o Národnej banke Litvy, v znení platnom pre prejednávajúcu vec, Národná banka Litvy dohliada na činnosti spracovávaní peňazí v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami, a to najmä s rozhodnutím ECB/2010/14. Podobne sa v článku 47⁷ zákona o Národnej banke Litvy zveruje tejto poslednej uvedenej právomoc prijímať nápravné opatrenia, ktorá vychádza priamo z článku 10 ods. 3 rozhodnutia ECB/2010/14.

74. Národná banka Litvy okrem toho schválila uznesenie o postupe dohľadu nad činnosťami spracovávaní peňazí. Týmto právnym aktom sa Národnej banke Litvy zveruje právomoc preskúšať počas inšpekcie schopnosť zariadení na spracovávanie bankoviek, ktoré používa spracovateľ peňazí na kontrolu pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek. Národná banka Litvy prijala aj uznesenie o postupe kontroly pravosti a upotrebitelnosti, v ktorého bode 12 sa od spracovateľov peňazí požaduje, aby kontrolovali pravosť a kvalitu eurobankoviek „v súlade s minimálnymi štandardmi uverejnenými na internetovej stránke ECB“.

75. Analýza, ktorú som vykonala k prvej položenej otázke, ma dovedla k záveru, že článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 sa má vykladať v tom zmysle, že minimálne štandardy ECB, na ktoré sa v tomto ustanovení odkazuje, sa nevzťahujú na spracovateľov peňazí, keď vykonávajú automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek. V uvedenej analýze som takisto vysvetlila, že článkom 3 ods. 5 rozhodnutia ECB/2010/14 sa spracovateľom peňazí ukladá povinnosť, aby svoje zariadenia na spracovávanie bankoviek pri vykonávaní kontroly upotrebitelnosti eurobankoviek používali so štandardnými nastaveniami od výrobcu. V tomto zmysle ide o to, aby spracovatelia peňazí nezasahovali do štandardných nastavení týchto zariadení nastavených výrobcami, aby sa zabránilo riziku nejednotnosti alebo zlyhania automatickej kontroly upotrebitelnosti v eurozóne.²⁷

76. ECB pripúšťa, že takýto výklad článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 nevyhnutne nebráni príslušným ustanoveniam litovského práva. Podľa tejto inštitúcie by sa dané ustanovenia mohli vykladať spôsobom, ktorý je v súlade s rozhodnutím ECB/2010/14, pokiaľ by sa odkaz na dodržiavanie minimálnych štandardov ECB spracovateľov peňazí chápal ako povinnosť dodržiavať ustanovenia rozhodnutia ECB/2010/14, ktoré majú pre nich priamy význam, a to najmä článok 3 uvedeného rozhodnutia.

77. Podľa mňa však v prejednávanej veci nie je priestor pre takýto výklad. Výklad článku 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14, ktorý Súdnemu dvoru navrhujem, je v priamom rozpore s jednoznačným znením bodu 12 uznesenia o postupe kontroly pravosti a upotrebitelnosti, ktoré prijala Národná banka Litvy. Za týchto okolností by som sa prikláňala k názoru, že dané vnútroštátne ustanovenie nie je možné vykladať tak, aby bolo v súlade s uvedeným rozhodnutím a nebolo neuplatniteľné.

²⁶ Pozri okrem iného rozsudok zo 6. marca 2008, Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (C-82/07, EU:C:2008:143, bod 24 a citovaná judikatúra).

²⁷ Na tento účel pozri bod 58 vyššie.

78. Ako navyše upozorňuje vnútroštátny súd, je litovské ustanovenie vo svojom súčasnom znení v priamom rozpore s povinnosťou spracovateľov peňazí používať zariadenia na spracovávanie bankoviek len so štandardnými nastaveniami od výrobcu. V tomto smere znenie uvedeného ustanovenia nielen vytvára prostredie právnej neistoty – ako to jasne ukazuje prejednávaná vec –, ale môže tiež spracovateľov peňazí viesť k tomu, aby svoje zariadenia monitorovali, a v prípade potreby do nich zasahovali, s cieľom zaručiť, že budú splnené minimálne štandardy. Z tohto dôvodu podľa môjho názoru danému ustanoveniu bráni článok 3 ods. 5 rozhodnutia ECB/2010/14.²⁸

79. Vzhľadom na už uvedené som dospela k záveru, že článok 6 ods. 2 rozhodnutia ECB/2010/14 v spojení s článkom 3 ods. 5 tohto rozhodnutia sa má vykladať tak, že bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, akým je sporné ustanovenie v prejednáwanej veci, ktorým sa od spracovateľov peňazí požaduje, aby dodržiavali minimálne štandardy, ktoré prijala ECB a ktoré sú uverejnené na jej internetovej stránke.

80. Vzhľadom na odpovede, ktoré navrhujem poskytnúť na prvú a druhú prejudiciálnu otázku, nie je potrebné preskúmať tretiu a štvrtú otázku, ktoré predložil vnútroštátny súd.

V. Návrh

81. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prvé dve prejudiciálne otázky, ktoré mu položil Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd, Litva), takto:

1. Článok 6 ods. 2 rozhodnutia Európskej centrálnej banky zo 16. septembra 2010 o kontrole pravosti a upotrebitelnosti eurobankoviek a ich opätovnom vrátení do obehu (ECB/2010/14) (2010/597/EU), zmeneného rozhodnutím Európskej centrálnej banky zo 7. septembra 2012 (ECB/2012/19) (2012/507/EU),

sa má vykladať v tom zmysle, že minimálne štandardy ECB, na ktoré sa v tomto ustanovení odkazuje, sa nevzťahujú na spracovateľov peňazí, keď vykonávajú automatickú kontrolu upotrebitelnosti eurobankoviek.

Článok 3 ods. 1 toho istého rozhodnutia v spojení s článkom 6 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1338/2001 z 28. júna 2001 stanovujúceho opatrenia nevyhnutné na ochranu eura proti falšovaniu, zmeneného nariadením Rady (ES) č. 44/2009 z 18. decembra 2008,

sa má vykladať v tom zmysle, že spracovatelia peňazí musia prijať nevyhnutné opatrenia na nápravu situácie, keď sa pri inšpekcii vykonanej národnou centrálnou bankou zistí, že ich zariadenia na spracovávanie bankoviek nie sú schopné odhaľovať neupotrebitelný stav eurobankoviek s nižšou mierou tolerancie ako 5 %.

2. Článok 6 ods. 2 rozhodnutia Európskej centrálnej banky ECB/2010/14 (2010/597/EU), zmeneného rozhodnutím Európskej centrálnej banky ECB/2012/19 (2012/507/EU), v spojení s článkom 3 ods. 5 tohto rozhodnutia

²⁸ V krátkosti by som mala dodať, že hoci je pravda, že v článku 3 ods. 5 rozhodnutia ECB/2010/14 sa stanovuje, že národná centrálna banka a spracovateľ peňazí sa môžu dohodnúť na prísnejších nastaveniach, než sú nastavenia od výrobcu, v žiadnom prípade z toho nevyplýva, že táto možnosť umožňuje členským štátom ukladať spracovateľom peňazí povinnosť preskúšať svoje zariadenie podľa minimálnych štandardov ECB.

sa má vykladať v tom zmysle, že bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, ktorým sa od spracovateľov peňazí požaduje, aby dodržiavali minimálne štandardy, ktoré prijala ECB a ktoré sú uverejnené na jej internetovej stránke.